KIRKENYT

KØBENHAVNS STAV I 20 ÅR



Stavspræsident Johan Benthin med sine to rådgivere, to sekretærer og bagerst højrådet. September 1974. (Foto: H. Frederiksen)

As president Johan Benthin with Henning K. Frederiksen as first counselor and Jørgen Schmidt as second counselor. All in favour ...«

Det er den 16. juni 1974. Vi befinder os i kirkebygningen på Maglegårds Allé i Søborg. Daværende præsident for De Tolvs Råd Ezra Taft Benson opretholder Københavns Stavs første stavspræsidentskab efter først at have fået forsamlingens godkendelse til at oprette en stav under navnet *København Danmark Stav*.

Nøjagtig 124 år og 35 dage var forløbet siden den første missionær Peter O. Hansen den 11. maj 1850 ankom til København efterfulgt den 14. juni samme år af apostlen Erastus Snow tillige med George P. Dykes og svenskeren John E. Forsgren.

I disse mange år har Kirken i Danmark været ledet af missionspræsidenter fortrinsvis udsendt fra Kirkens hovedsæde i Utah, og missionærerne var i stor udstrækning grenspræsidenter og havde andre lokale lederposter.

Nu var tiden inde til at gøre dette område til en stav, en selvstændig enhed i Kirken med danske ledere og med adgang til alle embederne i præstedømmet såsom halvfjerds, højpræst, biskop og patriark.

Kirkens ledelse og udvikling i Københavns Stav blev nu lagt i hænderne på lokale brødre og søstre. Fire danske brødre har indtil nu tjent som stavpræsidenter i Københavns Stav. Foruden Johan Benthin 1974-77, Henning K. Frederiksen 1977-83, Richardt Andersen 1983-1992 og nu Johan S. Koch. Ved stavens oprettelse fandt præsident Benson ingen stavspatriark i Danmark, men et år senere blev bror Bjarne Gram kaldet til dette hellige kald. Ved sin afløsning i 1983 blev også Henning K. Frederiksen ordineret til stavspatriark.

Den største betydning af en stavs oprettelse er den indflydelse, det får på medlemmernes udvikling.

Som en forløber for medlemmernes uddannelse til at kunne håndtere en stav indkaldte daværende missionspræsident Levi B. Thorup til en distriktskonference for hele Sjælland den 3. september 1961, og her oprettede han, hvad han kaldte et »superdistrikt.« Det vil sige, at området øst for Storebælt blev organiseret som en stav, men uden en stavs præstedømmelige myndighed. Mødet fandt sted i kirkebygningen på Priorvej, og da vi sad tæt, kunne salen rumme de ca. 225 fremmødte.

Ifølge medlemskartoteket er vi ikke siden blevet ret mange flere medlemmer



Præsident Henning K. Frederiksen mødte i arbejdstøj og tog det første spadestik på kirkebyggeriet i Allerød. April 1978. (Foto: H. Frederiksen)



Stavspræsident Henning K. Frederiksen omgivet af 6 biskopper og 2 grenspræsidenter. December 1982. (Foto: H. Frederiksen)

i antal, men at vi til stavskonferencerne nu tæller ca. 900 deltagere, viser den kolossale vækst i medlemmernes tro og hengivenhed for Kirken.

Mange brødre har i de forløbne 20 år tjent som biskopper eller i biskopråd og i stavens højråd. Mange søstre har påtaget sig stort ansvar for ledelse i Hjælpeforening, Unge Piger og Primary, og i alle andre stillinger er det danske brødre og søstre, som trofast tjener.

Alt dette har bevirket udvikling og styrke i familierne både gennem anden og tredje generation. Blot som eksempel kan nævnes familien Andersen fra Allerød. Poul Andersen blev ved stavens oprettelse kaldet og ordineret som biskop i Allerød Ward. I 1982 blev han efterfulgt af sin søn Hans Andersen. I 1991 blev den yngste søn Jens Andersen biskop i Allerød, og i 1994 blev sønnen, Niels Andersen kaldet til biskop i Roskilde Ward. Dermed er far og alle hans tre sønner biskopper, og i tredje generation findes det hellige præstedømme, og alle er aktive i Kirken. Også andre familier begynder at kunne se evangeliets velsignelser gennem generationer.

Familiernes styrke ses tydeligt i udsendelsen af missionærer. Før stavens oprettelse kunne en ung mand eller pige godt komme på mission, og enkelte kom det. Efter stavens oprettelse voksede antallet af udsendte danske missionærer hurtigt år for år. Et lille ward som Roskilde med dengang 50-60 tilstede ved nadvermøderne havde både i 1981 og igen i 1987 udsendt 6 missionærer samtidigt, altså 10% af de aktive medlemmer var borte som fuldtidsmissionærer. Næsten 200 missionærer har indtil nu været udsendt fra staven.

Et mere synligt udtryk for stavens udvikling er de tre kirkebygninger, som er blevet bygget. Efter mange års vanskelig forberedelse til byggeriet lykkedes det i 1980 at tage den nye bygning i Allerød i brug. Næste opgave var en bygning til medlemmerne i Slagelse. Den blev fuldført i 1982.



Stavspræsidentskabet plus ældste Burton med det første hold genealogiske missionærer. (Foto: H. Frederiksen)



Stavspræsident Henning K. Frederiksen med 1. rådgiver Johan Koch(tv) og 2. rådgiver Arnt Valgren. Marts 1977 (Foto: H. Frederiksen)

Sidste store byggeopgave var opførelse af kirkebygningen i Roskilde. Den blev taget i brug i 1987. Alle tre bygninger er blevet udvidet efter få års forløb.

På Falster har der gennem mange år været en lille menighed, der som oftest fungerede som en del af Københavns Gren. Med broder og søster Johansens hjemvenden fra deres anden fuldtidsmission i 1982 blev Nykøbing Falster gren etableret med Niels Johansen som grenspræsident, og grenen er stadig voksende.

I Allerød voksede wardets medlemstal, og i 1991 var der blevet så mange medlemmer i Nordsjælland, at Allerød Ward blev delt, og Helsingør Gren blev oprettet med Allerød Wards tidligere biskop Benny Christensen som grenspræsident. Også her kommer et voksende antal til møderne.

I 1978 blev det genealogiske uddragningsprogram introduceret i Københavns Stav som det første sted i Europa uden for engelsktalende områder. Søskende blev kaldet som genealogiske missionærer og afskrev fra mikrofilm af kirkebøger dåb og vielser, der blev indsendt til templerne. Indtil nu er der af disse medlemmer indsendt flere hundrede tusinde af disse ordinancer til templerne. Søster Jytte Martinussen har som den eneste deltaget som genealogisk missionær fra 1978 til nu. Dette uddragningsarbejde fortsætter om end med mindsket styrke.

Et nyt tiltag til fremme af den genealogiske forskning skete i 1982, hvor et slægthistorisk center oprettedes i kirkebygningen på Priorvej under søster Lis Jansens ledelse. Dette center får en voksende betydning og besøges af stadig flere slægtsforskere, medlemmer såvel som ikkemedlemmer. I Slagelse og i Rønne er der nu oprettet lignende centre.

En af velsignelserne for medlemmerne i en stav er, at apostle og andre generalautoriteter jævnligt kommer til stavens konferencer, og i dagene 3-5 august 1976 afholdt kirken en områdekonference i København, hvor kirkens præsident Spencer W. Kimball deltog sammen med flere autoriteter. Mødedeltagerne kom fra hele Skandinavien.

Og de unge i staven studerer skrifterne, løber og springer på basketballbanerne og danser sålerne ud af skoene. Under Søster Marion Andersons sikre og utrættelige ledelse har Mormondanserne år efter år fornøjet og begejstret tusinder af tilskuere i ind- og udland med deres squaredans og på den måde gjort kirkens navn kendt.

Til dagligt kan det være svært at se bevægelserne i en organisation, men når man har levet med i Københavns Stavs små og store begivenheder fra dens begyndelse, kan man tydeligt i historiens lys se den store velsignelse, stavens oprettelse har været for de hellige i dette område af den verdensomspændende Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Jakobs Hus skal i vore dage indsamles til »Zion eller dens stave« (L&P 109:39). Og stavene skal kaldes »Zions styrke« (L&P 101:21). Jeg føler, at Københavns Stav er en »Zions styrke.«

Jeg takker Herren for ledere i stav, ward og grene og for alle mine søskende, som opretholder denne Zions stav gennem deres utrættelige virke for sandhedens sag.

Henning K. Frederiksen, patriark i Københavns Stav, er medlem af Roskilde Ward.



Stavspræsidenterne Richardt Andersen og Johan S. Koch omgivet af deres rådgivere. (Foto: TD)

900 medlemmer samles til konference i København

Ældste Hugh W. Pinnock, medlem af De Halvfjerds' Første Kvorum, præsiderer over Københavns stavskonference den 23.-24. april 1994

Budskab fra Kirkens ledere
Atter engang dannede Høje Gladsaxe skolernes festsal ramme om Københavns stavskonferences hovedmøde. Til stede var Ældste Hugh W. Pinnock, medlem af De Halvfjerds' Første Kvorum. Temaet for konferencens hovedmøde var »Kom kun til Herren.«

Præsident Pinnock, der netop var vendt hjem fra generalkonferencen i Salt Lake, bragte med sig et budskab fra Kirkens ledere til alle medlemmer verden over.

– Københavns Stav er en af de første, der får dette budskab at høre, sagde præsident Pinnock.

Dette budskab fokuserede på Kirkens fundamentale principper.

– Vi ledes i dag af en levende profet, sagde ældste Pinnock.

Præsident Benson kæmper. Han lever i sit livs aften, sagde præsident Pinnock, men det faktum, at han stadig lever, betyder, at hans budskab stadig er gyldigt. Profeten har sagt, at vi skal studere i Mormons bog.



Ældste Hugh W. Pinnock, førsterådgiver i områdepræsidentskabet.

Fundamentale principper
Ældste Pinnock fortsatte med at gennemgå de fundamentale principper Kirkens ledere ønsker, vi som kirke skal lægge vægt på.

1. Alle mænd over 18 bliver ordineret til Det Melkisedekske Præstedømme. 2. Kirken ledes af præstedømmet. 3. Inspireret ledelse gennem vore møder i Kirken. 4. Undervis i og bevar Kirkens eksisterende lærdomme. 5. Pas på alle flokkens medlemmer. 6. Udgive og uddele hellige skrifter, også ord fra levende profeter (kirkeblade). 7. Forkynde evangeliet. 8. Besøge vore templer. 9. Tage os af de fattige og de trængende. 10. Modtage og betale tiende og offerydelser. 11. Personlige optegnelser og familieoptegnelser. 12. Kirkediciplin.

– Vi skal ære vores pagter, sagde ældste Pinnock.

Det er vigtigt at vi ikke tjener af selviske årsager, men fordi vi ønsker at tjene Herren. Dette liv er vores eneste chance her på jorden. Derfor må vi gøre alt, hvad vi kan nu. Det er kun i dag, at vi kan udarbejde vores egen frelse, rådede ældste Pinnock.

Familie og ægteskabet angribes
Stavspræsident Johan S. Koch talte om familieenheder og ægteskabet. Han advarede stavens medlemmer og sagde, at hvis han på nogen måde skulle prøve at nedbryde denne kirke, ville han gøre det gennem ægteskaberne.

– Satan sover ikke om natten og holder ikke ferie. Nej, han arbejder tværtimod dag og nat, sagde præsident Koch. Han opfordrede stavens ægtepar til at bede for hinanden og tale pænt til hinanden, og han udtalte, at det ikke var i orden at flirte med nogen som helst anden end sin ægtefælle.

Fokus på børn
Andenrådgiver i stavspræsidentskabet, Torben Engbjerg, talte om Kirkens nye program, »Fokus på børn«.

– Vi som forældre har hovedansvaret for vores

børn, sagde præsident Engbjerg. I wardet er det biskoppen. Desværre er der i øjeblikket en tendens til at folk siger nej tak til kaldelser. Specielt når det drejer sig om børnene. Nogle siger nej af årsager, der er forståelige. Det er ok, men at sige »jeg vil gerne have en pause,« eller »jeg har brug for at slappe lidt af,« det er ikke ok, sagde præsident Engbjerg. Det må vi omvende os fra.

– Jeg synes ikke, vi kan sidde en uge i templet og love at give alt til Herren, og så den næste uge sige nej tak til en kaldelse.

– Vores lamper vil langsomt blive tømt.

Vores mål burde være at blive lige som børn, så vil vi komme nærmere til Herren, sluttede Præsident Engbjerg.

Åndelig rejse

Ældste Ingvar Olsson, regionalrepræsentant for Danmark og Sverige talte om at komme til Kristus. Dette betegnede han som en åndelig rejse. Han sammenlignede denne åndelige rejse med den mere fysiske rejse, der fandt sted i Mormons Bog, og han opfordrede os til at tilegne os samme tålmod og lydighed udvist i Mormons Bog på vores åndelige rejse.

– Stien, der fører til Gud er lige og trang, så trang at der kun kan gå en ad gangen, sluttede ældste Olsson.

Musikken ved konferencens hovedmøde bestod af et ungdomskor fra hele staven, der dejligt sang Himmelske Fader og Helamans hær.

Og når prøvelserne bliver svære

Lære og pagter 122:7: »Alt dette skal give dig erfaring og tjene dig til dit bedste« var temaet for lørdagens fireside i kirken på Maglegårds Allé.

Førsterådgiver i stavspræsidentskabet Jens Kristoffersen talte over emnet, »når prøvelserne bliver svære.« Ingen ved, hvordan det føles at gå alene hjem efter et møde, hvis de ikke selv har prøvet det, indledte præsident Kristoffersen og fortsatte med at tale til alle, der følte sig prøvet og sluttede med at sige, at vi ikke er alene.

Søster Susanne Perkins, Københavns 3. Ward, talte om at vende prøvelser til en velsignelse og opfordrede til at styrke vore vidnesbyrd nu, så vi kan trække på den viden, vi har, når det bliver nødvendigt.

Hjælpeforeningens præsidentinde i staven, Birgit Bendeke talte om prøvelser under sygdom og troen på helbredelse.

Søster Anderson, missionspræsidentens hustru, opfordrede os til ikke at glemme de nye medlemmer iblandt os.

– Så mange kræfter og midler er brugt på at bringe dem ind i folden, at det er tvingende nødvendigt, at vi gør vores del for, at de føler sig velkomne og godt tilpas iblandt os, sagde søster Anderson.

Positivt livssyn

Ældste Olsson opfordrede medlemmerne til at have et positivt livssyn og fortalte om en mand på 98, der ønskede at abonnere på et blad. Han bestilte et 10 års abonnement, da det var billigere.

– Vi bestemmer selv, hvor lykkelige vi skal være.

Vi skal ikke kun håbe på en lykkelig og lys fremtid og så leve hver dag i elendighed, sagde ældste Olsson og tilføjede, at jo tættere vi holder os til Herren, jo bedre forstår vi, hvordan vi skal leve.

Ældste Pinnock afsluttede aftenens møde. Han udtrykte Kirkens lederes bekymring over samfundets stigende opløsning. Derfor ønsker man, at vi som medlemmer lægger mere vægt på nogle ganske fundamentale principper. De fundamentale principper, vi som personer bør beskæftige os med, er følgende: 1. At vi som individer skal tænke på Gud og Jesus og den Helligånd og udvikle en kærlighed til dem. 2. Prøve at blive som Kristus.

– Vi har altid talt om at komme til Kristus, det er ikke noget nyt. Nu er det et princip, sagde ældste Pinnock.

3. Adlyde befalingerne. I vores skiftende verden er det nødvendigt at vi af profeterne og lederne bliver undervist i, hvordan vi skal adlyde befalingerne. 4. Indgå og overholde hellige dåbspagter. 5. Omvendelse. 6. Bede hyppigt, studere i skriften, faste og meditere. 7. Tjeneste. 8. Pleje vores familier. 9. Hjælpe vores forfædre.

– Disse fundamentale principper er det som Kirkens øverste ledere ønsker, at vi skal arbejde på lige nu, sluttede ældste Pinnock.

Musikken ved lørdagens møde blev leveret af et kvindekor sammensat af søstre fra hele staven. De sang »Kærlighed udholder alt,« og »Følg kun hans lys.«

Red.



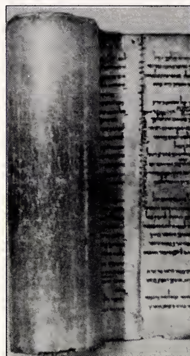
Stavpræsident Johan S. Koch og søster Koch.

Dødehavsteksterne – en bombe under kristendommen?

Der er i den seneste tid udgivet bøger og TV-programmer der har hævdet, at Dødehavsteksterne viste, at Jesus ikke var Guds Søn. Det er fuldstændigt forkert!

Flere forskere og journalister (er) i den nyeste tid faldet for fristelsen at genoplive hypotesen om sammenhængen mellem Qumran-samfundet og den ældste kristendom. De hævder ligefrem, at Dødehavsteksterne de facto er forfattet i tiden efter Jesu fødsel, og at forskellige personer, der også berettes om i Det Nye Testamente, optræder under dæknavn i Dødehavsteksterne. Man er ganske vist ikke enige om, hvem der er omtalt: om det er Jesus selv eller hans broder Jakob eller Paulus eller andre, for trods alt kender man kun dæknavnene.

Til gengæld er man enige om, at forskerne har vidst det hele tiden; men de har kun forsøgt at skjule sandheden, der kort og koncist går ud på, at Dødehavsteksterne viser, at Jesus ikke var Guds Søn, men kun et menneske, og at kristendommen derfor bygger på en myte, dvs. en løgn. Derfor udgør Dødehavsteksterne en bombe under kristendommen, mener de pågældende.





Årsagen til, at sådanne tanker igen er blevet populære, hænger givetvis sammen med problemerne, der har knyttet sig til udgivelsen af Dødehavsteksterne, og specielt med det faktum, at tyve procent af dem endnu ikke er alment tilgængelige. Kommissionen, der i sin tid blev nedsat for at udgive dem, har arbejdet mere end langsomt, så det er nærliggende at mene, at medlemmerne må have noget at skjule, og hvad kan teologer finde på at skjule andet end ting, der vil sætte spørgsmålstegn ved kristendommens sandhed!

Derfor er der opstået en myte om, at Vatikanet har undertrykt udgivelsen af Dødehavsteksterne, samt at den videnskabelige enighed skyldes uviljen til at slippe sandheden løs.

Rigtigt er det, at arbejdet med offentliggørelsen er gået meget trægt. Det er også rigtigt, at kommissionens medlemmer som drager har vogtet på deres skatte og kun sjældent har givet andre forskere mulighed for indblik i det materiale, der endnu ikke var udgivet. Kommissionen er derfor selv pga. sit hemmelighedskræmmeri skyld i, at dens videnskabelige hæderlighed er blevet anfægtet; men det betyder ikke, at dens kritikere har mere ret af den grund: En and er og bliver en and!

For at Dødehavsteksterne skal have noget med kristendommen at gøre, må de være fra tiden efter Kristi fødsel; men helt nye tekniske undersøgelser af det materiale, som teksterne er skrevet på, viser entydigt, at alle tekster er fra tiden inden, fra det 2. og 1. århundrede f. Kr.

Så er det ligegyldigt, hvilke andre argumenter, man søger at føre i marken for at vise en forbindelse: Tekster fra den førkristne tid kan nu engang, uanset hvordan man vender og drejer sagen, ikke være forfattet af kristne, og Jesus kan ikke være omtalt i tekster, der var afsluttet og nedskrevet inden, han blev født.

Sandsynligvis er der nogen, der har tjent en god sum penge på at fremsætte teorier, der benægter det klare faktum, at der ikke boede kristne i Qumran. Det får være, og forhåbentlig får de glæde af deres gevinst. Mere seriøse videnskabsmænd og -kvinder har et større og interessantere projekt foran sig: at få det resterende materiale fra Qumran udgivet, så almindelige mennesker selv kan læse dem og danne sig deres mening herom. Da alle tekster nu er tilgængelige for videnskabsmændene, er vi i fuld gang med dette arbejde.

Niels Peter Lemche
Professor, dr. theol.
Institut for Bibelsk Eksegese, Københavns Universitet

Uddrag af kronik i Berligske Tidende, søndag d. 8. maj 1994.
Gengivet med tilladelse fra Berlingske Tidende

SUPERKONCERT I KØBENHAVN



»We're in the money,« fra Broadway musicalen »42nd street.« (Foto: Lena Pang)

Der er to ting, der viser os, at foråret er på vej. Fuglenes kvidren tager til ude i landskabet, og i kirken lægges der op til forårskoncerter. Og når så bøgen endelig springer ud, kulminerer det hele, og begge dele kan nydes i fulde drag.

Billetterne revet væk
I Københavns Stav blev forårskoncerten afholdt over to dage, nemlig d. 29. og 30. april i stavsbygningen på Maglegårds Allé.

Grunden til at hele to koncerter blev afholdt, var den utrolige interesse, som blev vist, allerede den første dag billetterne var klar. Folk kom fra hele staven og bad om ekstra billetter til venner, familie og andre, som de ville invitere til koncerten. Så musikkomiteen måtte i al hast arrangere en ekstra koncert d. 29. april. På den måde kunne over 1100 mennesker overvære forårets koncert: Fra Bach til Broadway.

Fra Bach til Broadway
Temaet spændte fra de klassiske toner til de mange populære Broadwaymelodier, vi alle kender. Ind imellem krydret med operette, Disneysange og negrospirituals.

Alle sejl var sat til for at gøre det til en begivenhed, som ville kunne tilfredsstille de mange musikelskere i staven. Scenen blev specialbygget, så den kunne rumme det 40-mands store kvindekor, og kirkesalens flygel skulle også benyttes. Det vejer 300 kg, så derfor skulle det lige bæres ind til scenen og placeres på endnu en specialbygget udbygning.

Koncerten blev en helt fantastisk succes. 550 tilskuere kom begge aftener, og der har været ca. 300 ikke-medlemmer til de to koncerter. Det viser, at når der bliver lavet arrangementer i kirken af en vis kvalitet, er medlemmerne ikke bange for at inviterer



Stavens kvindekor under ledelse af søster Susanne Perkins. (Foto: Lena Pang)



Disney kids, under ledelse af Charlotte Leit, klart aftenens vindere. (Foto: Lena Pang)

deres venner med. Som et medlem af 3. Ward sagde:

-Vi havde inviteret 9 af vores bekendte med til koncerten, og bagefter tog vi hjem til os og spiste natmad og hyggede os til kl. 1 om natten. Her fik vi talt en hel del om Kirken, og 2 af dem vil gerne med til vore møder om søndagen. Koncerten var en virkelig god måde for os at vise, hvad Kirken står for. Dette var også den generelle holdning blandt medlemmerne, og de fleste gav udtryk for, at koncerten var med til at give de besøgende indtryk af en utrolig aktiv kirke.

Medvirkende fra hele staven

De medvirkende i showet var fra hele staven, og Susanne Perkins, 3. Ward, var den kunstnerisk ansvarlige og imponerede alle med sin energi for at skabe de ultimative rammer omkring koncerten.

Hun har stor erfaring fra USA inden for det musikalske, og den brugte hun til at stable hele det store show på benene.

Kvindekoret sang i første afdeling flere flotte sange, bl.a. en helt forrygende katteduet. Tom Ahlmann, Slagelse Gren, viste sit talent inden for opera, og Michael Sprehn, 1. Ward, imponerede alle med sin udgave af en russisk rapsodi på flyglet. Fra Allerød Ward spillede søstrene Klestrup og Osip Frolov en trio på violin, fløjte og klaver.

Anden afdeling var helliget Broadwaymelodier, og



Young girls, under ledelse af Thea Hansen og Julie Bernskov. (Foto: Lena Pang)



Gruppen Girl Ambassadors sang deres gamle kendingsmelodi, »Brotherhood of Man.« (Foto: Lena Pang)

Gruppen Girl Ambassadors i bedste Broadwaystil. (Foto: Lena Pang)





Herregruppen forvandledes til negre og imponerede alle med deres negro spirituals. (Foto: Lena Pang)

her fik vi et gensyn med Girl Ambassadors, en pigegruppe, som nu efter adskillige børn og flere kilo, genoplivede deres sange, fra dengang de huserede i Københavns Stav. Nicolai Victor, 3. Ward, smeltede alle pigehjerter, da han sang »Somewhere over the rainbow.« Børn fra 3. Wards Primary høstede aftenens største bifald, da de fremførte et Disneypotpourri på engelsk.

Som konferencier var Finn Lykkegård fra Slagelse et festligt midtpunkt og bandt koncerten sammen, som om han aldrig havde lavet andet.

Koncerten vist i Roskilde

Lørdagen efter blev koncerten vist i Roskilde i anledning af det helt specielle arrangement, som wardet havde i forbindelse med udgivelsen af »familieavisen.«

Sammen med den forrygende barbershopgruppe, der imponerede alle ved forårskoncerten, var Susanne i Midtsjællands TV for at lave PR for koncerten, der blev afholdt på Roskilde Amtgymnasium.

Der er ingen tvivl om, at Københavns Stav med denne koncert har lagt et højt niveau, som gerne skulle vise sig i de kommende år. Kirken har mange musikalske talenter, og det er dejligt, at de kan vise, hvad de kan i et sådant strålende arrangement.

Henrik Als, medlem af Københavns 3. Ward, arbejder i wardets aktivitetskomité.



Barbershopgruppen synger »Ain't she sweet.« (Foto: Lena Pang)



Finalen med alle de optrædende i anden halvdel af showet. (Foto: Lena Pang)

De fleste nyomvendte er unge

Vil vi øge antallet af døbte, må vi komme de unge i tale, viser ny undersøgelse fra Gøteborg

En undersøgelse foretaget fornylig af br. Birger Sandum, der er leder af afdelingen for medlemsoptegnelser og statistik ved Kirkens forvaltningskontor i Gøteborg, viser, at ca. 27 procent af de nulevende sidste dages hellige er blevet døbt som 8-årige.

– Undersøgelsen er interessant, fortæller bror Sandum. For den viser, at de fleste, der bliver omvendt til Kirken, for kvindernes vedkommende er i aldersgruppen fra 15 til 24 år og for mændenes vedkommende i aldersgruppen fra 20 til 30 år.

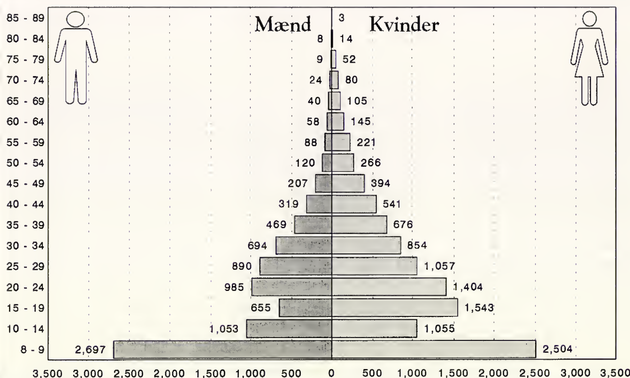
– Undersøgelsen viser også, at tilgangen af kvinder og mænd er næsten lige stor i de nævnte dåbsaldre. Det er først når vi kommer op i de lidt ældre årgange, at der generelt er næsten dobbelt så mange kvinder som mænd, der tilslutter sig Kirken.

Redskab til missionærerne

Man må altså konkludere, at Kirkens budskab primært accepteres af unge i alderen fra 15 til 30 år, samt at vi burde tilpasse vores præsentation af evangeliet, så den forstås af de unge i samfundet i disse aldersgrupper, hvis vi ønsker at få succes med vores missionering.

CG

Dåbsalder efter køn i Norden



Grafen viser at langt den overvejende del af Kirkens medlemmer i Norden blev døbt enten somme 8-årige eller blev omvendt til Kirken som 15 til 30 årige. (Kilde CMIS okt. 1993).

Tempelklæder købes ved templet

Fra den 1. juli 1994 ophører det direkte salg af tempelklæder (garments) fra Distributionscentret i Lynge.

Efter færdiggørelsen af den nye filial ved templet i Stockholm vil alt direkte salg af tempelklæder blive flyttet fra Distributionscentret i Lynge til Stockholm.

Det er dog stadig muligt at købe gennem den lokale enheds tempelklædningsrepræsentant, som har de nødvendige bestillingssedler og også gerne er behjælpelig med råd og vejledning.

Bestillinger bør så vidt muligt ledsage enhedens månedlige portofrie bestilling, da alle øvrige bestillinger fremover vil blive pålagt et porto-/ekspeditionsgebyr på kr. 25,-.

Disse ændringer træder som sagt i kraft pr. 1. juli og skyldes et stadigt voksende arbejdspres og en voldsom stigning i portoudgifter.

Nordisk Distrib. Center

Elsket søster fylder 90



Mary Windfeldt Kaiser, tidligere redaktør for Stjernen, fejrede i maj måned sin 90 års fødselsdag

Det er ikke hver dag at en trofast søster fylder 90 år. Det gjorde søster Mary Kaiser, medlem af Københavns 3. Ward, d. 12. maj 1994. Kirkenyt ønsker at hylde søster Kaiser og ønsker hende tillykke på alle kirkenyts læseres vegne.

Medlem før Anden Verdenskrig

Søster Kaiser blev medlem af Kirken i 1932 i København. Hendes tilkommende mand var medlem, og tog hende med i kirken.

Mary er en af de få, der som medlem af Kirken har oplevet krigen i Danmark. Hun er også en af de få, der blev her, selv om alle hendes venner på daværende tidspunkt immigrerede til USA.

Mary Kaiser blev en utrolig arbejdskraft for Kirken i løbet af krigsårene.

Da alle amerikanske missionærer, inklusiv missionspræsidenten, blev kaldt hjem ved krigens begyndelse, blev Kirkens trivsel overladt til lokale søskende. Danmark fik på daværende tidspunkt en dansk missionspræsident, Orson B. West, og Mary Kaiser blev kaldet til at være hans sekretær. Under hele krigen, indtil man kunne få kontakt med Salt Lake City, varetog Mary Kaiser en sekretærs pligter. Alle rapporter missionen normalt havde udfyldt, blev fortsat forberedt af Mary Kaiser. Det betød, at alt, hvad der var sket i Kirken i de år, krigen stod på, fuldt ud kunne dokumenteres, takket være en samvittighedsfuld og kompetent sekretær.



Arbejdede for Kirkens kontor

Søster Kaiser var imidlertid meget interesseret i litteratur og sprog. Hun havde altid, også som barn, næsen i en god bog. Al denne viden fik hun god brug for, da hun senere blev involveret i oversættelse af Kirkens lektiehæfter og meget andet materiale.

I 1951 blev søster Kaiser redaktør for Stjernen, og den post varetog hun lige til 1971, hvor indholdet af bladet blev bestemt af redaktører i Salt Lake City, og bladet blev trykt i Frankfurt. Indtil da stod Mary for udgivelsen af bladet. Mary både skrev artiklerne og oversatte materialet fra engelsk, og stod iøvrigt også for bladets layout. Dengang – i 1951 – foregik al oversættelse i hånden, og man skrev på gamle skrivemaskiner, man i dag ville rynke på næsen af.

Fungerede som tolk

Mary Kaiser blev også brugt som tolk, hver gang der kom udenlandske gæster på besøg.

Foruden de mange lektiehæfter og artikler har søster Kaiser også oversat bogen: Guds rige genoprettet, af Carter E. Grant.

I årenes løb har Mary også udviklet en lyrisk åre, og hun har således oversat flere af salmerne i vores sangbog, bl.a. Frelseren bød.

Slægtsforsknings ekspert

Som de fleste medlemmer af Københavns Stav ved, er søster Kaiser lidt af en ekspert på det genealogiske område. Hun har med stor flid samlet oplysninger om sin slægt og har fulgt sine rødder helt tilbage til 1500-tallet. Om sin slægt har Mary Kaiser udgivet to bøger, der vidner om megen forskning og genealogisk indsigt.

Søster Kaiser er i dag efter 62 års medlemskab af Kirken, stadig fuldt ud aktiv i sit ward. Hun er et fantastisk eksempel og forbillede for alle, og for det og det store arbejde du gennem hele dit liv har udført ønsker vi at sige dig TAK.

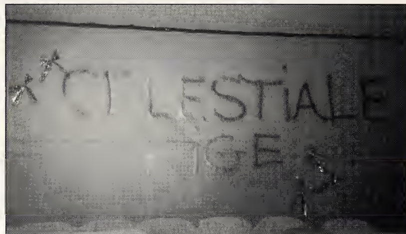
SP

Hvad er formålet med livet?

Fra forudtilværelsen til jordelivet og gennem dødens tunnel til åndeverden rejste børnene i Københavns 1. Ward ved deres kvartårlige aktivitet.

Frelsesplanen
Ved aktivitetsdagen i slutningen af marts måned blev børnene i Københavns 1. Ward ført igennem hele frelsesplanen. Førstesalen af bygningen plus dåbsværelset var indrettet sådan, at værelserne rummede alt fra forudtilværelsen til det celestiale rige.

Ved børnenes ankomst blev de modtaget af hvidklædte primaryfunktionærer i forudtilværelsen. Her overværede de, hvordan Satan og Jesus fremlagde hver deres plan. Så blev børnene i grupper sendt til »jorden,« hvor de først passerede sløret, før de kom ind til den jordiske tilværelse. Her fik de fortalt, hvad vores ophold på jorden går ud på. Der var plancher, billeder og en flot udstilling at se på.



Et blik ind i det celestiale rige (Foto: Hanne Mogensen)

Gennem dødens tunnel
Et stykke af gangen var blevet klædt med sort, samt lukket af for enderne, med blot en lille åbning så lys kunne trænge ind for enden af tunnelen. Dette skulle føre børnene gennem dødens tunnel. På den anden side blev de modtaget i åndeverden, hvor halvdelen af rummet var det lyse paradis, og den anden halvdel det mørke åndelige fængsel. Nogle af børnene blev sendt i fængsel, og de børn, der kom i paradiset, kunne nu få lov til af missionere og prøve at få de andre til at omvende sig.

Blev ført for en dommer
Efter opstandelsen blev børnene ført for dommeren med sin kæmpe bog, hvor de fik forklaret, at her ville vi blive dømt for så at blive sendt til det rige, vi har fortjent. Dog var dette jo kun en leg, så alle fik mulighed for at besøge alle tre riger, for selv at se forskellen.

Da ingen jo virkelig ved, hvordan de tre riger ser ud havde 1. Wards Primary valgt at gøre det på følgende måde: Det **telestiale rige** var udstyret med forskelligt kulørt og grimt stof. En person i laset og hullet tøj forklarede, hvorfor hun var havnet her. Det **terrestriale rige** var et almindeligt klasseværelse, hvor en primarylærer iklædt søndagstøj forklarede, hvad han havde gjort for at havne her. Det **celestiale rige** var holdt i hvidt og guld. Alle stole var beklædt i hvidt stof, ja selv klaveret var hvidt. Murstensbagvæggen var også beklædt i hvidt, og overalt hang der billeder af forskellige templer. Det sukkertempel, som børnene var med til at lave sidste år, var også udstillet. Her blev børnene belært om, hvad vi kan gøre her på jorden for at komme i det celestiale rige.



Det åndelige fængsel (Foto: Hanne Mogensen)



Foran den store dommerbog (Foto: Hanne Mogensen)

Tegnede dagens oplevelse
I et andet lokale blev alle børnene nu sat til at tegne det, der havde gjort mest indtryk på dem. Der blev tegnet utroligt mange åndelige fængsler og dommere med store bøger.

Dagen blev afsluttet med celestiale solformede småkager, terrestriale stjernesmåkager, telestiale månekager og himmelske boller.

– Jeg behøver vist ikke at nævne, at børnene var ret begejstrede for aktiviteten, siger Julie Karnil Bernskov, primarypræsidentinde i Københavns 1. Ward.

RED.



Børnene tegner deres oplevelser (Foto: Hanne Mogensen)

25.000 aviser omdelt i Roskilde

Gamle som unge kom medlemmer fra hele Københavns Stav og hjalp Roskilde Ward med den enorme opgave de var blevet tildelt. Nemlig at uddele 25.000 aviser på en dag.

Stort PR projekt
Som omtalt i april nummeret af »KIRKENYT« er Roskilde Ward sammen med Horsens Gren blevet udvalgt til at være centrum for et nyt og spændende PR-projekt. Kirken har i flere år arbejdet på at udgive en avis, der på en god og positiv måde kunne introducere mange mennesker til Kirken, og samtidig give et indblik i vores hverdag som medlemmer.

Endelig i år er det lykkedes at få projektet gennemført, og man besluttede derfor i anledning af FN's internationale familieår at udgive denne avis under navnet »FAMILIEAVISEN«.

Avis uddelt i Roskilde
Lørdag d. 16 april 1994 var dagen for projektets fuldførelse.

Medlemmer i alle aldre, mest fra Roskilde Ward, men også fra andre enheder i Københavns Stav, mødte op for at støtte dette projekt. Uddeling af over 20.000 aviser var ingen smal sag. Chancen for at ruterne overlappede og folk misforstod instruktionerne var store. Der var i alt 120 ruter, der skulle dækkes, og dette blev snildt klaret af mere end 120 mennesker, der var mødt frem. Ca. 40 medlemmer fra Roskilde deltog selv, hvilket repræsenterer næsten alle wardets aktive voksne medlemmer.

Ole Jakobsen, Stavens informationsmedarbejder i Roskilde, stod sammen med biskop Andersen for det store projekt.

Fest for de unge
Wardet havde lørdag aften inviteret til spisning og dans for alle de af stavens unge, der ville komme og give en hånd med. Det resulterede da også i et stort fremmøde af stavens unge mennesker.

– Dette er et projekt, vi i Roskilde ward har taget imod med kyshånd, siger biskop Niels Andersen.

– Vi har på nuværende tidspunkt kun to fuldtidsmissionærer tilbage i wardet. Det vil sige, at hvis vi skal have fremgang, er vi nødt til virkelig at lave noget selv. I den anledning har vi i wardet besluttet at kalde en hel del nye stavsmissionærer.

Biskop Andersen, der blot for nyligt er blevet kaldet som biskop, udtrykker sin taknemlighed til medlemmerne i wardet for deres villighed til af hjælpe med dette projekt.

– Mange har villigt lade sig interviewe, hvilket medfører at de har åbnet sig selv over for hele det samfund vi er en del af her.

– Som biskop imponerer det mig, slutter Niels Andersen.

Optræden og udstillinger
I forbindelsen med udgivelsen af »Familie Avisen« i Roskilde er der planlagt en lang række aktiviteter og udstillinger i byen.

Københavns Stavs store koncert »Fra Bach til Broadway« bliver opført på Roskilde Amtgymnasium d. 7. maj, og Mormonfolkedanserne skal optræde på byens torv i slutningen af april måned. Udover disse store attraktioner vil der på Midtsjællands TV blive udsendt en del af Kirkens dokumentarfilm, der er specielt produceret af Kirkens informationstjeneste. Disse film behandler bl.a. emner som pornografi, tobaksrygning og stofmisbrug.

Nærmere oplysninger om sendetid kan man få ved at henvende sig til Ole Jakobsen fra Roskilde Ward eller ved at rekvirere en kopi af »Familie Avisen« fra informationstjenesten i København.

SP



Grenens medlemmer fisker ihærdigt. (Foto: Pedersen)

Hvert medlem en missionær

Medlemmer af Frederikshavn Gren samles til inspirerende missionær fireside

I et forsøg på at motivere grenens medlemmer til at missionere mere missionær arbejde havde missionslederen i samarbejde med missionærerne planlagt en dejlig aktivitetsaften for alle grenens medlemmer.

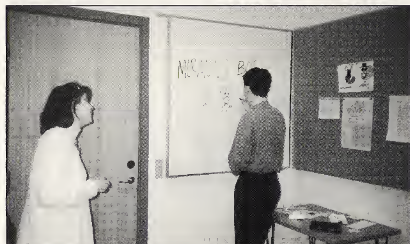
Ved en lille fiskedam fik alle grenens medlemmer mulighed for at fiske sig ind i forskellige grupper. Mens de yngste børn så en film, blev de forskellige grupper undervist og testet i evangeliet gennem mange sjove aktiviteter.

Der var både lykkehjulet, en tegn og gæt-konkurrence samt en spændende labyrint, man skulle igennem. Alle designet med det formål for øje at motivere grenens medlemmer til at blive bedre missionærer.

Som forfriskninger blev der serveret »kærlighedskage, splitboller, søg og du skal finde æblekage,« hvortil der blev drukket »missionærernes fodsved.«

Alt i alt en meget dejlig aften, der har fået grenens medlemmer til at se frem til de næste par måneders resultater i »marken.«

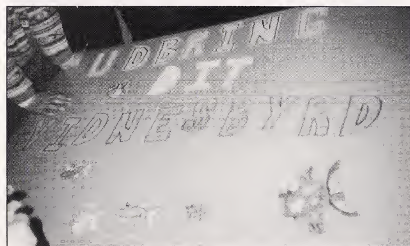
Referat indsendt af Søster Kirsten Ingemann Pedersen, medlem af Frederikshavn Gren. RED.



Tegn og gæt. (Foto: Pedersen)



En spændende labyrint. (Foto: Pedersen)



Formålet med aftenens aktivitet. (Foto: Pedersen)



Lykkehjulet, dog med ny vært i studiet. (Foto: Pedersen)

24-årig køber bagerforretning for tre millioner



Leni og Anders sammen foran Sundpark konditoriet, 3 årige Anders hjælper mor med leverancen. (Foto: Refvik)

Norskfødte Leni Refvik, medlem af Horsens gren, vender tilbage til Kirken efter mange års fravær.

Sparede i mange år
For tre mill. kroner købte Leni for snart 5 år siden en stor bagerforretning. Da var hun kun 24 år gammel. Hun lagde på daværende tidspunkt 500.000 kr. på bordet. Wow. Det lyder næsten, som om det ikke kan være sandt. Den er god nok. Leni, der i dag er ejer af Sundpark konditoriet, havde i mange år sparet alle sine penge. Med god vejledning var de i årenes løb blevet til en stor sum, der skulle opfylde Lenis barndomsdrøm om at blive selvstændig forretningsdrivende.

Arbejdede i 10 år
Siden Leni var 14 år gammel, har hun arbejdet i det samme bageri, for den samme arbejdsgiver. Det har bevirket, at hun i årenes løb har udviklet et rigtig godt forhold til sin chef, der nærmest har været som en far for hende.

Det var da også med hans gode råd og vejledning, at Leni efterhånden fik sin formue skrabet sammen, og at hun i så ung en alder var i stand til at købe sin egen forretning.

Medlem af Kirken
Leni er i dag 28 år gammel og er et aktivt medlem af Horsens gren. For tiden arbejder hun som andenrådgiver i Hjælpeforeningens præsidentskab.

– Det er et pragtfuldt stykke arbejde, siger Leni med et smil.

Leni, der som så mange af hendes generation er født ind i Kirken, er meget glad for i dag at være et aktivt medlem af sin gren.

– Det er ikke mange år siden, at Kirken ikke var det centrale i mit liv, siger hun. Efterhånden som jeg blev mere og mere revet med af drømmen om at tjene penge og være selvstændig, blev der mindre og mindre tid til Kirken.

– Jeg tror, at penge fristede mig mere, siger Leni, der siden hun var 14 år altid har arbejdet på den ene eller anden måde.

Leni var som teenager meget aktiv i Kirken både i seminar programmet og i UP. Men der skal ikke så meget til for at distrahere en fra det, man godt ved, er det rigtige, fortæller Leni.

Penge fristede
– Som 17-18 årig begyndte jeg at synes at der skulle ske noget mere. Jeg synes, at jeg begyndte at få smag for livet uden for Kirken. Specielt mine jobs. Det var lysten til at tjene penge, der ligesom overtog.

Leni fortæller om sine erfaringer bl.a. for at advare andre unge med samme lyster. Det er godt at have arbejdsinitiativ, det er ok at ville tjene penge, men man skal passe på ikke at lade det overtage hele ens liv og lade det fører en væk fra de ting, som man godt ved er rigtige.

Ville gerne tilbage til Kirken
– Jeg havde hele tiden ønsket om at komme tilbage til Kirken, fortæller Leni. Det var dog først, da jeg blev gravid med min nu 3-årige søn, at jeg begyndte at gøre noget ved det.

Endnu mens jeg lå på hospitalet kom medlemmerne fra grenen og besøgte mig. Det gav lige nøjagtig den opmuntring, der skulle til for at få mig tilbage til Kirken.

Min mor var fantastisk, og hun gav mig ikke andet end støtte og opmuntring.

– Det var ikke moralprædikener, jeg havde brug, fortæller Leni, men tværtimod folks støtte og kærlighed.

– Det fik mig til at tage beslutningen om at vende tilbage til Kirken. Jeg havde altid godt vidst, at Kirken var sand.

– Nu har jeg selvfølgelig fået en masse erfaringer og en dejlig lille guldklump. Disse ting ville jeg ikke være foruden. Dog vil jeg bestemt ikke anbefale, at folk går ud og prøver livet på den måde.

Horsens gren
Leni er meget glad for at være en del af grenen i Horsens. Hun fortæller stolt om det gode sammenhold medlemmerne har.

– I øjeblikket arbejder grenen på overtid p.g.a. det avisprojekt, vi har fået tildelt, siger Leni.

Vi mangler kun nogle få præstedømmebærere, før vi kan blive et Ward, og det er noget, Leni som medlem af grenen ser frem til.

At Leni har noget at tilbyde grenens medlemmer, kan der ikke herske tvivl om. Her er en frisk og glad pige, som absolut gør en forskel, hvor hun kommer frem.

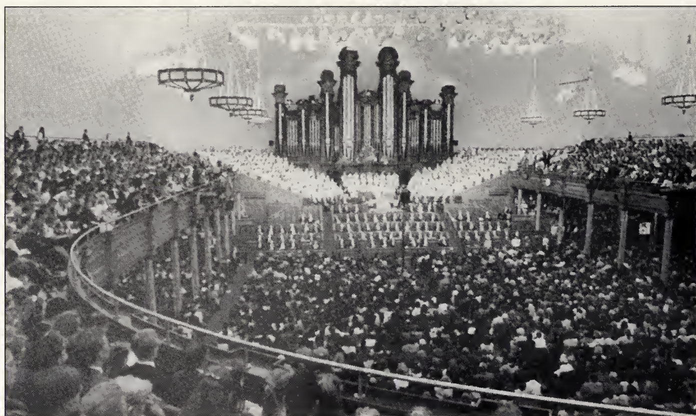
SP



Leni i fuldt gang i sit bageri. (Foto: Refvik)

Medlemmer i hele Danmark deltager i generalkonferencen

For første gang havde vi i Danmark, sammen med de 3 øvrige skandinaviske lande, mulighed for at deltage i konferencen via Kirkens eget satellitsystem



Danske medlemmer overværer for første gang konferencen direkte

Søndag d. 3. april 1994 skrev vi i Kirken igen historie, idet vi som medlemmer her i Danmark for første gang havde mulighed for direkte, via satellit, at deltage i Kirkens aprilkonference 1994. Dette var Kirkens 164 årlige konference.

Der var forud for konferencen, i både Fredericia og København, brugt mange arbejdstimer og professionel ekspertise for at få det dyre tekniske udstyr klar til selve konferencen.

I København var alle normale kirkemøder aflyst den dag, og alle stavens medlemmer var inviteret til at deltage i konferencens møder. Der var et godt fremmøde fra alle stavens enheder. I bygningen på Maglegårds allé var der mulighed for at høre den danske oversættelse i kirkesalen og den store GUF-sal. Der var ligeledes et lokale for forældre med små børn, hvor også den danske oversættelse blev transmitteret. Herudover var der mulighed for at overvære generalkonferencen på engelsk, et tilbud til besøgende og ikke-dansktalende medlemmer i staven. Alle lokaler var pænt fyldt op. Omkring 600 var til stede i København.

I Århus Stav blev man på grund af afstande og en meget mindre bygning nødt til at begrænse antallet af ward og grene, der blev inviteret til at deltage i konferencen. Man havde således valgt at invitere de ward og grene, der lå tættest på Fredericia. Der var i alt 131 tilstede i bygningen i Fredericia.

– Dette var ikke helt så mange, som vi havde regnet med, siger Stavspræsident Carsten Larsen. Alle vores enheder afholdt deres normale møder den dag, og det gjorde det jo nok lidt vanskeligere for mange at vores medlemmer at deltage i konferencen oveni.

– Men det er helt sikkert noget, vi vil arbejde på til næste konference, slutter Præsident Larsen.

Mormon forum

Hvad kan vi gøre for at alle i familien får udbytte af generalkonferencen ?

Marianne Andersen, Roskilde Ward
– I vores familie besluttede vi, at vi samlet ville tage til generalkonferencen. Derfor kunne vi også kun deltage i et af møderne. 6 timer er alt for lang tid for små børn at sidde stille.

– Jeg synes, det kunne være en god idé at bruge konferencens taler som åndelige tanker eller lektier til familieaften.

En anden idé kunne være, at man i Primary og AP/UP også kunne bruge konferencens taler, enten som lektier eller åndelige tanker. Man kunne fx udvælge enkelte taler, der er aktuelle for både børn og unge.



Carsten Larsen, Stavspræsident, Århus Stav

– Jeg synes, at det var utroligt dejligt at være til stede ved konferencen. Nærheden til brødrene var en oplevelse i sig selv. Man ligesom fornemmede, at vi var der selv. Jeg synes, at det var en glæde at være sammen med søskende, og for mig var det en meget åndelig oplevelse. Nu behøver vi ikke mere blot læse om generalkonferencen, men vi kan selv opleve den. Jeg glæder mig til at læse konferencestjernen, når den udkommer.

Min nærhed til brødrene er vokset. Vi må i Danmark ligge os på sinde at skabe en tradition for at deltage i konferencen.

Dette er virkelig en verdensomspændende kirke.



Johan Stenholm Koch, Stavspræsident, Københavns Stav

Søndag d. 3. april nåede vi i de nordiske lande et skridt videre i den udvikling, som finder sted i hele Kirken. På den dag modtog vi for første gang generalkonferencens budskaber direkte via satellit. For første gang sad vi, som en stav, med til disse møder, som vi hidtil har modtaget enten i form af video eller som særnummer i Stjernen, med op til 3-4 måneders forsinkelse, og kunne modtage det på vores eget sprog.

For mig var det en stor oplevelse, at lytte til Kirkens generalautoriteters budskaber samt føle ånden i disse. Jeg vil også gerne rose stavens medlemmer for deres fremmøde og deltagelse. Hermed var vi alle med til at gøre det til en åndelig oplevelse, med til at gøre vores vidnesbyrd stærkere, og med til at gøre os til en enhed.

Jeg ser frem til, at dette er noget, der vil gentage sig hvert halve år, samt hvis der skulle blive andre møder, der vil blive transmitteret, at vi så kan være der. Jeg nød især ældste Russel M. Nelsons tale om at være tolerant og at tolerere.

Lars Lunddahl, Københavns 1. Ward
Jeg synes, at det er vigtigt, at vi forbereder vores børn. Vi må forklare dem, at vi ikke bare skal hen i Kirken og se TV. Jeg synes, det er en god idé at give vores børn en forståelse af, hvor mange ressourcer Kirken har brugt på at give os mulighed for at deltage i generalkonferencen. Hvis børnene er gamle nok til at forstå det kunne man godt forklare, hvordan signalet kommer fra Salt Lake til Washington, så op til en satellit og ned til os. De vil sikkert synes, det er spændende.

Børnene skal selvfølgelig sidde på deres plads, og derfor synes jeg det er vigtigt, at forældrene selv sætter et eksempel. Det kan ikke nytte noget, vi står nede bagved og snakker. Vores børn har en søndagstaske med ting, de kun bruger om søndagen.

For de lidt større børn kunne man fx. lave et lille spørgeskema, hvor de under mødet skal holde øje med, hvilke sange der bliver sunget, hvem der holder tale, og hvor mange mænd og kvinder og den slags ting. Så kunne man om mandagen følge det op og se, hvordan de klarede sig. Jeg synes det er vigtigt at tale med børnene og få deres indtryk og feedback.

Hans Andersen, Allerød Ward
I vores familie havde vi besluttet at se konferencen hjemme hos os selv, da vi har en parabolantenne. Der er ingen tvivl om, at hvis vi ikke havde fået konferencen ned på parabolen, så ville vi ikke have set så meget, som vi gjorde. Vi så faktisk alt, hvad der blev sendt.

Min bror og svigerinde var på besøg og så konferencen sammen med os. Efter den første time mistede de mindre børn interessen. De gik så ovenpå og så en åndelig video, vi på forhånd havde udvalgt.

Vi kunne nu selv fortsætte i ro og mag med at deltage i konferencen.

Der er ingen tvivl om, at sådan vil vi også gøre det næste gang. Vi havde en meget positiv oplevelse. Vi havde perfekt lyd og billede og forstod alt, hvad der blev sagt.

Vi har desuden optaget konferencen på bånd, så nu kan vi bruge talerne til familieaften, eller hvis der er noget nogen ville høre igen.

Ingelise Ilskov Sloman, medlem af Fredericia Ward
Jeg har boet i USA, hvor man selvfølgelig fik alle sessionerne. Da de fleste mennesker normalt ikke kan deltage i alle møderene var der tradition for, at alle deltog i søndagens hovedmøde. Som regel var der en eller anden form for børnehave. Det synes jeg også ville være en god idé her i Danmark. Da jeg er enlig mor er det nok den eneste måde, jeg kan få noget ud mødet. Alternativet er at få en barnepige, men jeg synes også det er vigtigt, at børn kommer med til kirkearrangementer, så de ved, hvad det er forældrene er engageret i.

Det ville også være dejligt, hvis wardet optog konferencen på videobånd, så man i fred og ro kan se de taler, man synes bedst om. Måske endda kun koncentrere sig om en enkelt og virkelig få noget ud af den tale.

Biskop Hales kaldet til De Tolvs Kvorum

Ny præsiderende biskop kaldet Seks nye kaldelser til De Halvfjerds' Kvorummer

Præsiderende biskop Robert D. Hales, 61, blev opretholdt som medlem af De Tolv Apostles Kvorum ved Kirkens aprilkonference, der blev afholdt den 3.-4. april 1994 i Salt Lake City. Han indtager den ledige plads, som opstod ved ældste Marvin J. Ashtons død i februar.

Ældste Hales efterfølges som præsiderende biskop af ældste Merrill J. Bateman, 57. Ældste Bateman blev i 1992 kaldet som medlem af De Halvfjerds' Andet Kvorum og har tjent som præsident for Det Nordasiatiske Område.

Det Første Præsidentskab har ligeledes kaldet ældste Cree-L Kofford fra De Halvfjerds' Andet Kvorum til De Halvfjerds' Første Kvorum samt kaldet fem nye medlemmer af De Halvfjerds' Andet Kvorum: Claudio Roberto Mendes Costa, São Paulo, Brasilien; W. Don Ladd, Potomac, Maryland; James O Mason, Farmington, Utah; Dieter F. Uchtdorf, Mannheim, Tyskland samt Lance B. Wickman, Poway, Californien.

Ældste Hales blev opretholdt som assistent til De Tolv i 1975 og har været medlem af De Halvfjerds' Første Kvorum siden 1976 samt præsiderende biskop siden 1985. Han har tjent som præsident for England London-missionen og som førsterådgiver i søndagsskolens hovedbestyrelse.



Her ses de 6 nye medlemmer af De Halvfjerds' Andet Kvorum.

Han tog eksamen fra University of Utah, meldte sig til det amerikanske luftvåben, hvor han blev jagerpilot. Efter sin tilbagevenden til det civile liv tog han en magistergrad fra Harvard-universitetet, og indledte derefter en lovende forretningskarriere som direktør for internationale selskaber i England, Tyskland og Spanien.

Overalt, hvor ældste Hales har boet, har han altid accepteret kaldelser i Kirken, bl.a. som grenspræsident og biskop i Frankfurt i Tyskland samt som grenspræsident i Sevilla i Spanien.

Ældste Hales siger om sin nye kaldelse: »Forestil jer, hvad det betyder for en lille dreng fra New York, som lærte navnene på alle apostlene udenad, da jeg var diakon. Jeg troede aldrig, at jeg selv ville blive en af dem.«

Ældste Hales og søster Mary Elene Crandall Hales har to sønner. (Mere detaljerede biografier af ældste Hales og de nyligt opretholdte Brødre vil blive offentliggjort i julinummeret af Stjernen).



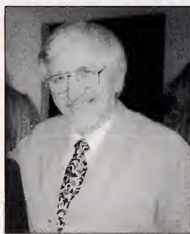
Ældste Robert D. Hales, nyligt opretholdt medlem af De Tolvs Kvorum.

Biskop Merill J. Bateman.



TROENS ARV

Storslået film om Kirkens historie vises til tusinder i Salt Lake City



Eddie Karnil. (Foto: Karnil)

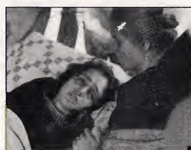
Som de fleste sikkert er klar over, har Kirken produceret en film, der hedder »Legacy,« som betyder »arv.« Den vises flere gange om dagen på alle hverdage i den store biografsal i den nyindrettede Joseph Smith bygning (tidligere Hotel Utah) lige ved siden af Tempelpladsen i Salt Lake City. Billetterne er gratis, men der er lang ventetid. Medlemmerne i Utah er blevet bedt om at vente med at se filmen til senere, med mindre de har gæster med fra andre stater eller lande.

Dansker overværer film
For nylig var min hustru og jeg og vores to små børn på besøg i Provo, hvor to af vores ældste børn bor. De havde skaffet billetter til ovennævnte film 2 måneder før.

Filmen er uden propaganda og meget bevægende. Den begynder med billeder af statuen Moroni, der bliver hejst op til spiret af templet i Salt Lake City omkring år 1880-1885. Så følger man en ældre kvinde, som sidder og fortæller sit barnebarn sit livs historie. Tiden skrues tilbage til kvindens barndom – hendes far er medlem af Kirken og Joseph Smith kommer i deres hjem. Deres tro bliver styrket bl.a. gennem en svær sygdom, som Joseph Smith helbreder dem for. I filmen følger man nogle af de frygtelige forfølgelser, de kommer ud for, hvor pøbelhobe til hest med sværtede ansigter brænder huse af og slår ihjel. Man ser bl.a. Joseph Smith blive dyppet i tjære og rullet i fjer – meget stærke scener. Det hele er dog ikke kun sort. Faderen bliver kaldet på mission til England – kommer til Liverpool – hvor en ung mand bl.a. bliver omvendt til Kirken og tager med tilbage til USA. På det tidspunkt er kvinden blevet en ung pige og bliver gift med den unge mand. Forfølgelserne fortsætter, og man ser fordrivelsen til Nauvoo, arbejdet med templet, reaktionen da de får at vide, at Joseph Smith er blevet skudt, færdiggørelsen af templet, vandringen med håndkærrer til Utah og trængslerne i bl.a. Winter Quarters.

Man ser, at hendes mand under trængslerne bliver hvervet til hæren for at kæmpe i krigen mod Mexico, og hvordan han kommer uskadt tilbage, som også var lovet. Filmen ender, som den begynder, med den ældre kvinde, der slutter historien af.

Når lyset går op, sidder man tavs, bevæget og rystet. Når man er kommet sig efter et stykke tid, tænker man på vores nuværende velfærdssamfund, og



Eliza, syg med sumpfeber i Commerce, Illinois. (Foto: Ensign)

hvor mange af os, der går og beklager os over alt muligt. Gad vide, om vi kunne have udholdt de strabadser og holdt fast ved Kirken.

Vi må takke, fra vores hjertes inderste dyb, pionererne for den arv, de har givet os, samt for den fremragende film, der giver et levende billede af, hvordan det må have foregået.

Filmen er instrueret af Keith Merrill, tidligere mis-



Eliza, hovedpersonen i filmen ankommer sammen med sin familie til Independence, Missouri. (Foto: Ensign)



De hellige blev rullet i tjære og fjer. (Foto: Ensign)

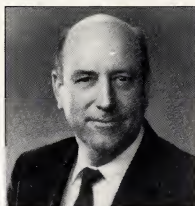
sionær i Danmark. (1961-62) på opfordring af Gordon B. Hinckley. Der er brugt professionelle skuespillere. »Legacy« er filmet »on location« i Liverpool, Nauvoo, Wyoming og Salt Lake City, og det tog kun et år at lave den.

Eddie Karnil er medlem af Odense 2. Ward i Århus Stav.

Kirkenyts læsere med personlige mormon oplevelser opfordres til at indsende deres oplevelser til Stjernens redaktion.



De hellige bygger Herrens tempel. (Foto: Ensign)



Ældste Clinton L. Cutler begraves

Ældste Clinton L. Cutler fra De Halvfjerds blev født i julen og døde i påsken, d. 9. april. Hans liv var præget af tro, fortalte præsident Gordon B. Hinckley, førsterådgiveren i Det Første Præsidentskab.

Præsident Hinckley, der præsiderede ved ældste Cutlers begravelse, fortalte, at ældste Cutler blev ansat som telefonmontør og trak sig tilbage mere end tre årtier senere fra en høj stilling i selskabet. »Han bevægede sig op ad stigen ved sin integritet, ærlighed og sit hårde arbejde – en enkel integritet ... som siger mere end en lang, lang prædiken kunne sige.«

Ældste Cutler, der døde af kræft i en alder af 64 år, blev opretholdt som medlem af De Halvfjerds' Andet Kvorum d. 31. marts 1990. Da han blev kaldet som halvfjerdser, tjente han som missionspræsident i Seattle, Washington.

Ældste Cutler blev født d. 27. december 1929 i Salt Lake City og fik et vidnesbyrd tidligt i livet. »Min mor havde en Børnebibel,« sagde han, da han var blevet kaldet som halvfjerdser. »Som lille dreng læste hun dem højt for mig. Disse storslåede bibelheltes historier inspirerede mig.«

Som ung, på Jordan High School, var Clint elevrådsformand. Her mødte han også sin fremtidige hustru, Carma Nielsen (de blev viet i templet i Salt Lake City den 22. juni 1949), og han udviklede en stor forkærlighed for basketball. Han var meget dygtig til sport og fik et basketball-sholarship på Utah State University. Et år senere skiftede han til University of Utah, hvor han tog sin eksamen med udmærkelse og samtidig arbejdede på en bachelor i idræt.



Som generalautoritet tjente ældste Cutler som andenrådgiver i præsidentskabet for søndagsskolens bestyrelse fra oktober 1991 til august 1992 og som førsterådgiver fra august 1992. Han var også vicedirektør for Kirkens slægtshistoriske afdeling.

Ældste Cutler efterlader sin hustru, Carma, seks børn og otteogtyve børnebørn.